

DDS 149

Magdeburg 1571

1. Hvad er det for en snek - ke og li - den fly - de - båd, som storm og van - de træk - ke, så den er u - den
 2. *Det er Guds kir - ke - smak - ke og li - den me - nig - hed, som her og der må flak - ke og tit ej red - ning*
 3. Den flok, der Je - sus ha - ver a - le - ne in - den bord, der el - sker Ån - dens ga - ver og glæ - des ved Guds
 4. Så lad af - grun - den ø - se al Hel - ved - ond - skab op, og lad kun Sa - tan lø - se al sin ty - ran - ne -
 5. O mil - de Gud og Fa - der, o Søn og Hel - lig - ånd, som di - ne ej for - la - der, o, lad din mæg - tig

råd? O, se den sto - re nød, ret som den gik til grun - de og just til hav - sens bun - de ned i af - grun - den flød!
ved; hvor det kan sy - nes, som vor Je - sus fast mon so - ve og så for vind og vo - ve sit skib lar tum - le om.
 ord for - ud - en hyk - le - ri og u - den selv - gjort læ - re, den flok kan al - drig væ - re for mod - gangs bøl - ger fri.
trop, lad kir - ke - ski - bet få ti tu - sind stød på si - de, dog skal vel Je - sus vi - de, hvor det sin havn skal nå.
 hånd be - fri din me - nig - hed fra al dens tvang og vå - del! O, gør det af din nå - de for Je - su kær - lig - hed!